

Останалитѣ издания, дадени отъ други издатели, сж още по-прѣстѣпни. ¹⁾

IV.

Въ нѣколко Ботйови стихотворения борбата за по-добро бждаще се е прѣвърнала въ единъ поетически принципъ и се слива съ идеята за „царството на разума“. „Елегията“, докато е единъ горчивъ укоръ противъ безволието на оние, които чакатъ „редъ за свобода“, „Борба“ и „Гергьовъ-денъ“, както и „На прощаване“ — сж пѣсни на борбата, лозунгъ на тая борба, позивъ за кървава разплата, въ които прѣобладава воля и характеръ, защото поетътъ си служи съ всичкитѣ източници на изкуството.

Въ тѣги, въ неволи, младостъ манува,
Крѣвта се ядно въ жили вълнува,
Погледътъ мраченъ, умътъ не види
Добро ли, зло ли на срѣща иде . . .

Едно тежко, гнетеще духътъ състояние, едно страшно съзнание за близката неизвѣстностъ, която ще хвърли човѣкътъ въ борба съ нѣкаква стихия, облечено въ единъ чистъ, лекъ, брѣзъ, строгъ стилъ. Ние ще цитираме:

На душа лежатъ спомени тежки,
Злобна ги память често повтаря,
Въ грѣди ни любовь, ни капка вѣра,
Нито надежда отъ сънь мѣртвешки
Да можешъ свѣсенъ човѣкъ събуди!
Свѣстнитѣ у насъ считатъ за луди...

Като четемъ тие стихове, идатъ ни въ памятьта думитѣ на Канта, който казваше, че „естетическитѣ качества

¹⁾ Вж. по тоя въпросъ бѣлѣжки 21, 44 и др. къмъ съчиненията на поета, а така сжщо „Литературенъ Алманахъ“, томъ I. — III. стр. 161—172. и др.